Corydoras semiaquilus - Kormos páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Weitzman, 1964
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	8 cm
C°:	22-26
pH°:	6-7,2
Nk°:	0-15
HELYIGÉNY:	120 liter
VISELKEDÉS:	békés, csoportos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Corydoras semiaquilus
Kormos páncélosharcsa
(Weitzman, 1964)

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

TOVÁBBI KÉPEK:

Dél-Amerikában, Brazíliában és Peruban fordul elő. Brazíliában az Amazonas vízrendszeréhez tartozó Rio Solimoes vizeiben, annak felső szakaszán fordul elő. Peruban Loreto tartományban, a Rio Ucayali folyásvidékén és Iquitos környékén találkozhatunk velük (az akváriumi állatok is jellemzően Peruból érkeznek).

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A kormos páncélosharcsa az 1-es számú leszármazási vonal tagja (ln1). Ide nagyobb termetű, kifejezetten megnyúlt, előreugró arcorrú fajokat sorolunk, melyek morfológiailag hasonlítanak egymásra. Fajunk

kifejletten kb. 8 cm-es testhosszt ér el, ezzel a termetesebb páncélosharcsák közé tartozik. Színezetét tekintve bizonyos határokon belül változékony. Alapszíne a fehérestől a krémszínen át a halvány barnásig terjed, a fejen inkább több a barnás jellegű alapszín. Fején szabálytalan elrendezésben kisebb pöttyök, vonalak és csíkok díszelegnek, fekete – sötétszürke színben. Fontos bélyeg, hogy nincs szemkötője.

Hasoldala fehéres, és a gerinc mentén is egy vékony, alapszínű sávot találunk. Ezt leszámítva az oldalvonal fölötti terület egyöntetűen feketéskék, sőt, néha kicsivel még az oldalvonal alá is lehúzódik e színezet. A vértpajzs lemezei mentén sötét pöttyök, vonalak előfordulhatnak a feketés területen. Az úszók színtelenek vagy csak elenyészően kis mértékben mintázottak.

A hozzá leginkább hasonló rokon faj a *Corydoras treitli*, a fő megkülönböztető bélyegek, hogy a *C. treitli* esetében a fej egyöntetű barna, nincs rajta minta és az oldalát borító sötét területen általában ugyancsak nem találunk kisebb pöttyöket, vonalakat sem.

Valamelyest hasonló fajok még a *Corydoras stenocephalus* és *C. septentrionalis*, mindkettő esetében azonban a sötét terület egy szélesebb kiterjedésű szakasszal (*C. septentrionalis* esetében gyakran háromszöget formázva) kezdődik, majd hamar elvékonyodik. A *Corydoras solox*, illetve *C. amapaensis* esetében pedig jól kivehető sáv húzódik keresztül a szemen, és a háton csak vékony a gyakran türkizes árnyalatot is mutató sötét terület.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Tágas akváriumot kíván, hiszen termetes, robosztus páncélosharcsa. 100 liternél kisebb akváriumba semmiképp se kerüljön, de a legjobb, ha legalább 120-150 liter körüli az akváriuma. Ez már csak azért is fontos, mert csoportosan kell elhelyeznünk őket – szociális magatartású, társasági állatok. Legalább 6-8 példányt vásároljunk belőlük, ha tartani kívánjuk őket.

Az akvárium aljzata gyanánt finom homokot, apró és lekerekített szemcséjű talajt válasszunk. A durva szemcsék, éles szélű kavicsok és őrlemények lekoptatják és felsebzik érzékeny bajuszszálaikat, melyek fontos érzékszerveik. A páncélosharcsák nagyon rosszul viselik ennek sérülését. A gyöngykavics sem felel meg tartásához. Előszeretettel túrja a talajt naphosszat, biztosítsunk számára ehhez elegendő szabad felületet. Az átlagos vízinövényeket nem nagyon túrja ki, de a kisebb és gyengébb növények áldozatul eshetnek turkáló tevékenységének. Már csak méreténél fogva sem érdemes egy dúsan növényesített akvárium lakójává választani. A dekoráció állhat gyökerekből, kövekből és az aljzatra szórt falevelekből. Ez utóbbiak remek búvóhelyet jelentenek, gazdagítják az állatok környezetét és élethű berendezést biztosítanak (emellett pedig a vízminőségre is jótékony hatásúak, savanyítják és barnítják azt). Bátran használjunk úszónövényeket is árnyékolásra.

A vízminőség tekintetében nem kényes, de az öreg, bomlástermékekkel terhelt vizet nem szereti. Ezt megelőzhetjük, ha rendszeresen, de legalább kéthetente hajtunk végre részleges vízcseréket. Átlagos körülmények között, kb. 24-25 °C-on, semleges vagy csak enyhén savas kémhatáson probléma nélkül tarthatóak. A túl kemény vizet nem kedvelik, 15 nk alatt érdemes tartani azt, kiváltképp, ha vadonfogott állatokról van szó. Bár tenyészthetőek, elég gyakran természetből gyűjtött egyedek kerülnek kereskedelmi forgalomba.

Etetés jellemzően mentes minden problémától, elfogadja a száraz tápokat, harcsatablettákat. Igyekezzünk változatosan táplálni őket. Kedvencük az élő tubifex, melyből nagy mennyiséget képesek elfogyasztani, ha van rá mód, gyakran adjuk nekik ezt az eledelt. Ezen kívül, kiegészítés gyanánt kaphatnak artémiát, vörös szúnyoglárvát, televényférget, blackwormot és méretüknél fogva földigilisztát is. Társításuk könnyű, mivel abszolút békés állatok, a náluk kisebb fajokat sem bántják. Kerülhetnek mellé pontylazacok, törpesügérek, de alkatánál fogva közepes termetű sügérek is egyaránt. Vitorláshalakkal, nem túl vehemens akarákkal is jól együtt tartható.

Az ivarok megkülönböztetésére a nőstények nagyobb, teltebb alkata szolgál. Szaporítása érdemben nem komplikáltabb más páncélosharcsákhoz képest, valamivel nagyobb ívató medencét igényelnek. Egy nőstényre két hímet is számítsunk. A szaporító akváriumot töltsük fel 25 °C-os, 6,5 pH-jú és lágy vízzel (6-8 nk). Ha a halakat bőségesen tápláltuk és jó kondícióban vannak, akkor nagyarányú vízcserékkel megpróbálhatjuk az ívást kiváltani. Ekkor 5-7 °C-al hűvösebb és még lágyabb vizet, akár esővizet töltsünk rájuk. Ha az ívást sikerült kiváltani, az ikrák jellemzően az üvegre kerülnek (bár előfordulhat, hogy tereptárgyakra, növényekre rakja le őket a nőstény). A szülőket ívás után el kell távolítani, vagy pedig az ikrákat begyűjteni, mert elfogyaszthatják őket. Ha az ikrákat vesszük el, akkor keltetésükhöz a szülők medencéjéből vegyük a vizet, hogy annak minősége egyező legyen. Fontos a bőséges oxigénellátás és vízmozgás az ikrák fölött, hogy ne kezdjenek penészedni (kevés penészedés gátló szert is adagolhatunk). A kelési idő 3-4 nap, további kb. 3 nap kell az elúszáshoz. Indítóeleségnek a peteburoktól mentes, frissen kelt artémia naupliák felelnek meg, később pedig grindállal és vágott tubifexel nevelhetőek az ivadékok. Az első hetekben érzékenyek a vízminőség leromlására, a táplálék maradékát távolítsuk el, és gondoskodjunk sűrű, de egyszerre csak kis térfogatarányú vízcserékről.

Sajnos e lenyűgöző faj a hazai akvarisztikában meglehetősen ritkának számít és csak elvétve találkozni vele, leginkább importlistákon. Nem tartozik az olcsó páncélosharcsák közé.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

Perui hosszúorrú páncélosharcsa **syn.:** -

Eng: Peru Black Cory

Egyéb köznevei: Ristimonninen, Flügelpanzerwels

KATEGÓRIÁK:

Akváriumi halak, Harcsafélék

KULCSSZAVAK:

Weitzman, Harcsafélék, Callichthyidae, Akváriumi halak, kormos páncélosharcsa, 1964, akvarisztika, Corydoras semiaquilus

JELLEMZŐK:

békés rajhal, hőigényes (25-30 °C), közepesen áramló vízi, hosszú életű 6 év fölött, alsó szint, lassan mozgó vízi, Andok orsz., igenlágyvízi (0-5°Nk), közepesen aktív mozgású, Kelet-Dél-Amerika, lágyvízi (5-10 Nk°), mindenevő, Peru, közepes hőigényű (20-25°C), átlagos növényzetigényű, közepesen keményvízi (10-15°Nk), lassú mozgású, normálméretű akvárium (100-200 literig), Amazónia, barna vízi, Dél-amerika, Amerika, sárga vízi, félsavas (6-6.5 pH), közepes méretű 5-10 cm.

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish** https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/949
https://www.planetcatfish.com/common/species.php?species_id=494
https://www.scotcat.com/callichthyidae/c_semiaquilus.htm
Írta: Liziczai Márk
Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16
Legutolsó frissítés: 2020-05-02 10:07:52
Katalógus ID: 4136
Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-semiaquilus.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva